

Весняночко-паняночко (III)

(веснянка)

Харківщина. З репертуару ансамблю "Слобожани",
м.Харків, керівник Віра Осадча. 1990 р.

Широко, вільно

♩ = 60

Ве - сня - но - чко = па - ня - но - чко, де ти зи - му - ва - ла?

у лі - со - чку на пе - ньо - чку со - ро - че - чку пря(ла). Гу!

Весняночко-паняночко, де ти зимувала?
У лісочку на тиночку на сорочку пря(ла). Гу!

Весняночко-паняночко, де ж ти забарилась?
Десь у лісі на горісі хвостом зачепи(лась). Гу!

Дозволь мені, моя мати, веснянки почати,
Бо вже мені надоїло квітки вишива(ти). Гу!

* * *

Нема льоду, нема броду, нема й переходу,
Нема дівці переходу через бистру во(ду)! Гу!

Перебрела три річеньки, половину ставу.
Не вводь мене, козаченьку, в великую сла(ву). Гу!

Ой сама ж ти, дівчинонько, себе в славу вводиш,
Що пізенько, не раненько по юлиці хо(диш). Гу!

Ой як мені, козаченьку, пізно не ходити –
Як візьмеш ти за рученьку, не хочеш пусти(ти). Гу!

* * *

Світи, зоре, на все поле, доки місяць зійде.
А до мене мій миленький вечеряти при(йде). Гу!

Ой чи прийде, чи не прийде на вечерю тую,
А я своєму миленькому снідати зготу(ю). Гу!

Цвіли лози при дорозі синесеньким цвітом.
Ішов козак із юлиці білесеньким сві(том). Гу!

Не жаль тому козакові поснідати дати,
Як іде він із юлиці, як стане світа(ти). Гу!

* * *

Нема льоду, нема броду, нема й переходу,
Коли кому любя-мила – бреди через во(ду)! Гу!

Приїдь, приїдь, мій миленький, ти ж не за горами,
Як тролейбуси не ходять, приїжджай вола(ми). Гу! :))